

Přílohy

Příloha č. 1.: Tabulka klasifikace zrakového postižení podle Světové zdravotnické organizace (WHO)

Položka	Druh zdravotního postižení
1.	Střední slabozrakost zraková ostrost s nejlepší možnou korekcí: maximum menší než 6/18 (0,30) - minimum rovné nebo lepší než 6/60 (0,10); 3/10 - 1/10, kategorie zrakového postižení 1
2.	Silná slabozrakost zraková ostrost s nejlepší možnou korekcí: maximum menší než 6/60 (0,10) - minimum rovné nebo lepší než 3/60 (0,05); 1/10 - 10/20, kategorie zrakového postižení 2
3.	Těžce slabý zrak a) zraková ostrost s nejlepší možnou korekcí: maximum menší než 3/60 (0,05) - minimum rovné nebo lepší než 1/60 (0,02); 1/20 - 1/50, kategorie zrakového postižení 3 b) koncentrické zúžení zorného pole obou očí pod 20 stupňů, nebo jediného funkčně zdatného oka pod 45 stupňů
4.	Praktická nevidomost zraková ostrost s nejlepší možnou korekcí 1/60 (0,02), 1/50 až světlocit nebo omezení zorného pole do 5 stupňů kolem centrální fixace, i když centrální ostrost není postižena, kategorie zrakového postižení 4
5.	Úplná nevidomost ztráta zraku zahrnující stavy od naprosté ztráty světlocitu až po zachování světlocitu s chybou světelnou projekcí, kategorie zrakového postižení 5

(Čáková, 2014)

Příloha č. 2.: Vybrané sporty pro ZP

Obrázek č. 1.: Hráči při Goalballu

(ČSZPS © 2011 -2017)

Obrázek č. 2.: Ozvučený gumový míč na Goalball

(ČSZPS © 2011 – 2017)

Obrázek č. 3.: Showdown

(ČSZPS © 2011 -2017)

Obrázek č. 4.: Zvuková střelba – Lázeňský turnaj 2013 v TyfloCentru KV, o.p.s.

(TyfloCentrum KV © 2017)

Příloha č. 3: Druhy sociálních služeb pro ZP

Sociální poradenství

Služby sociální péče

- Průvodcovské a předčitatelské služby – terénní nebo ambulantní služby poskytované osobám, jejichž schopnosti jsou sníženy z důvodu věku, nebo zdravotního postižení. Služba jim pomáhá osobně si vyřídit vlastní záležitosti.
- Podpora samostatného bydlení – terénní služba poskytovaná osobám, které mají sníženou soběstačnost z důvodu zdravotního postižení, nebo chronického onemocnění a jejichž situace vyžaduje pomoc jiné fyzické osoby.
- Odlehčovací služby – cílem této služby je umožnit *pečující* fyzické osobě nezbytný odpočinek.
- Domovy pro osoby se zdravotním postižením – zde se poskytují pobytové služby osobám, které mají sníženou soběstačnost z důvodu zdravotního postižení a jejichž situace vyžaduje pravidelnou pomoc jiné fyzické osoby.
- Domovy pro seniory – zde se poskytují pobytové služby osobám, které mají sníženou soběstačnost zejména z důvodu věku a jejichž situace vyžaduje pravidelnou pomoc jiné fyzické osoby. (Vojtíšek, 2011)
- Osobní asistence – cílem je pomoci osobě, která se ocitla v nepříznivé sociální situaci z důvodu svého zdravotního postižení.
- Pečovatelská služba – cílem je umožnit žít lidem ve svém přirozeném prostředí. Služba je určena osobám, které si ze zdravotních, či jiných důvodů nejsou schopni zajistit své životní potřeby sami, nebo s pomocí rodiny.
- Centra denních služeb a stacionáře – cílem je zachování či zlepšení kvality života uživatelů se zdravotním postižením, kteří žijí ve své rodině, ale potřebují podporu v některých oblastech svého života.
- Chráněné bydlení – poskytované osobám, které jsou dlouhodobě sociálně znevýhodněni v důsledku věku, nebo zdravotního stavu, a proto nemohou, nebo nechtějí žít samostatně. (Kozlová, 2005)

Služby sociální prevence

- Raná péče – posláním této služby je podpora rodiny a dítěte se zdravotním postižením. Cílovou skupinou jsou rodiny s dětmi do 7 let věku dítěte. Mezi základní formy práce patří konzultace v rodině, vytvoření ambulantního programu a vzájemné setkávání

rodin, při němž jsou rodičům nabízeny společné aktivity. (Kimplová a Kolaříková, 2014)

- Telefonická krizová pomoc – terénní služba poskytovaná na přechodnou dobu osobám, které se nacházejí v situaci ohrožení zdraví, nebo života, nebo v jiné obtížné životní situaci.
- Sociálně terapeutické dílny – ambulantní služby poskytované osobám se sníženou soběstačností z důvodu zdravotního postižení, mající sníženou či žádnou možnost pracovního uplatnění. Účelem je podpora a zdokonalování pracovních dovedností.
- Sociální rehabilitace – soubor specifických činností, které směřují k dosažení samostatnosti, nezávislosti a soběstačnosti osob, a to rozvojem jejich specifických schopností a dovedností. (Vojtíšek, 2011)

Příloha č. 4: Přepis rozhovorů s respondenty 1 – 7

Respondent 1

T: Z jakého důvodu jste se rozhodl využívat sociálně aktivizační službu?

R: Přišel jsem prostě o zrak, tak jsem začal chodit prostě mezi odborníky, abych se naučil...naučil prostě všechny ty...používat věci, naučit se chodit s hůlkou, s pejskem a všechno to, co normální člověk má, tak jsem se musel naučit. Normálně jsem viděl, měl jsem zelený zákal, glaukom, to se zhoršovalo až natolik, až jsem prostě úplně oslepl. Mně byl od lékaře doporučen Tyfloservis, tam jsem začal, měl tam opravdivou školu a pak jsem šel sem teda, do Chebu. Tam jsem začínal, no. Na to nezapomenu do smrti.

T: Dobře, děkuji, ale mě spíš zajímá, proč jste se rozhodl navštěvovat konkrétně tady ty volnočasové aktivity, které spadají do té sociálně aktivizační služby?

R: No pochopitelně, protože tady se něco dělá, prostě je nějaký program a jsou tu přátelé, pro mě je to teď prostě už druhá rodina jo. Takže já... Dělej se tu hry, hrajem různé hry, chodí se na vycházky, chodí se na... jezdím na zájezd do muzea, tady se hrajou hry a to se člověk zabaví a pak tu jsou přátelé, je nás tady spousta, můžeme se bavit, vyříkat si, vyzpovídat se, vybrečet se.

T: Jak často tuto službu navštěvujete?

R: Víte, my to máme pravidelně, tady v klubu prostě jednou týdně, to je čtvrtek, jako dneska, pravidelně. Jinak, když se pořádají nějaký prostě zájezdy, nebo já nevím, výlet do muzea, prostě tady ty... tak to může vycházet i na jiný den, jinak máme tady pravidelný tyhle schůzky, tenhle čtvrtek. Takže podle programu.

T: A kterou z nabízených aktivit navštěvujete nejčastěji?

R: No tak všechny co jsou, pokud nejsem marod, nebo není nějaký zlý počasí, tak jsem tady pokaždý.

T: Dobře a máte alespoň nějakou aktivitu, kterou navštěvujete nejraději?

R: Nejradši kterou? Mně jsou všechny příjemný (*smích*).

T: (*smích*) Jste tedy spokojen s tou nabídkou aktivit, které Vám zde organizace nabízí?

R: Ano samozřejmě. To bych sem nechodil. A jsou tady většinou samý příjemný dámy, takže je to paráda.

T: Mě ještě zajímá, zda jsou nějaké další aktivity, které byste rád využil, ale tato organizace je nenabízí?

R: No já si nemůžu nic vymýšlet. Za prvé jako, protože už nejsem z těch nejmladších, teď mam zase rodinný problém, takže mně bohatě vystačí tyhle ty aktivity, které jsou tady, na které stačím. Tady jich je taková spousta, dneska máme to střelení, gurmán klub a já nevím, různé hry no a tak dále.

T: Takže rozumím tomu správně, že nenavštěvujete ještě nějaké jiné aktivity i v jiné organizaci?

R: Ne nenavštěvuju. Mně to tu bohatě stačí, teď jsem musel nějaký vynechat, měl jsem nějaký problém s chůzí, což už je problém. Tahle, já nejsem místní, dojíždím, nejsem z Chebu, já jsem z Kynšperka, tak jako je někdo z Aše, někdo z Mariánských lázní, tak tam je to složitější trošku.

T: Máte pocit, že tady ta sociálně aktivizační služba naplnila Vaše očekávání?

R: No samozřejmě, jinak bych sem nechodil. To určitě ano. Já se vždycky těším. Kord pro mě, jak říkám, je to tu druhá rodina. Tady jsem šťastnej.

T: Vyhovuje Vám, jak často se jednotlivé aktivity konají?

R: Mně je to jedno, jestli je to tak, nebo tak. Mně to vyhovuje, jak je to daný. Pokud nemám návštěvu lékaře, nebo nějaký plány, tak mi to vůbec nevadí. Ještě pokud počasí není špatný, tak je mi to jedno, kterej by to bylo den. Já jsem teď sám, takže mně je to jedno.

T: A mně by ještě zajímalo, jestli byste například nebyl raději, kdyby se ty různé aktivity konaly častěji?

R: Jo (*smích*) teď bych byl rád, kdyby se to konalo častěji, protože, říkám, jsem doma sám, jen s čubinou. Mám teda doma ještě pejska jednoho a kočku. Jinak mám rodinu teda ještě, dceru a syna, ty jsou zaměstnaný, ty času moc nemaj. Ty přijdou ráno a večer píchnout inzulin Britě, páč má cukrovku, no a ostatní už je na mně.

T: Jste spokojen s místem, kde se ty aktivity konají?

R: No my vlastně chodíme sem tady do klubovny, a pokud je to někde jinde, nějaká akce venku, tak jdeme ven. Já mám pejska, ten mě sem dovede, přijedu vlakem, už je tu odemčeno, řeknu, jdeme do klubovny a jdeme do klubovny. Zpátky řeknu, jdeme na vláček, tak jdeme na vláček. Jedinej problém jsou ty schody trochu, no.

T: A vnímáte tedy nějaké bariéry nebo překážky, kvůli kterým na určitou aktivitu nemůžete docházet?

R: Ne. To se domluvíme. Jinak jezdí ty vlaky pravidelně, tak jako všem ostatním, no.

T: Jak byste posoudil technické vybavení tady toho střediska, na škále výborné/dobré/dostačující či nedostačující? Zejména, co se týče různých kompenzačních pomůcek, které jsou Vám při aktivitách k dispozici?

R: Dobrý, no. Těch pomůcek tady je hodně, já je moc nevyužívám. My spíš máme ty hry a to povídání. Radši jdeme ven. Tady je nějaký ten rotoped, nebo co to je, to šlapání. Jako pomůcky jsou tady různé, daj se využívat. Není problém opatřit nové, ale spíš se podřídíme tomu, co je tady. Já si nemůžu vymejšlet, že bych chtěl skákat padákem, nebo tady ze střechy. Mně osobně to vyhovuje.

T: Dobře, moc děkuji. Teď se chci ještě zeptat, zda Vám při těch aktivitách pracovník věnuje dostatečnou pozornost?

R: V tom nevidím problém.

T: Jaký máte pocit z přístupu pracovníků k Vám?

R: No tady my si dovedeme vyříkat všechno. My tady máme možná jeden problém, že jsou tady vlastně dvě instituce a máme jednu klubovnu, z takových nepochopitelných důvodů, ale to všechno zařizují, že jo, támhle pražský chytráci, já bych je teda nazval úplně jinak, ale jinak tady žádný problémy nejsou. My si to dovedeme vyříkat na rovinu všechno a vysvětlíme si to.

T: A je něco, v čem by se podle Vás mohli pracovníci zlepšit?

R: Nenapadá mě, co by... Říkám, akorát ten jedinej problém, to co se pokazilo, když se tady dělala vedle ta další instituce, to SONS, co tady máme. Tak to nás někdy na chvíli rozházelo tohle, názorově. Jinak si to dovedeme vyříkat. Teď se tady měnili lidi, tak se to tu střídalo, ale já jsem spokojenej, pokud něco mam, tak to řeknu na rovinu. Já už jsem takovej, mně už tady taky všichni tak berou.

T: V čem se změnil Váš život od té doby, co službu navštěvujete?

R: No... *(ticho)*

T: Cítíte třeba nějaké zlepšení ať už po psychické nebo fyzické stránce?

R: Těžko se mi to říká... Mně v listopadu umřela žena a tak změnilo se pro můj osobní život hodně moc. Nerad bych o tom mluvil, protože se to těžko překonává, ještě spousta věcí se zařizuje. Jsem v baráku sám, takže se hrozně těším, abych mohl sem přijít mezi kamarády, kamarádky, tady sem do toho klubu, kde zapomenu na nějaký ty starosti, kde se mohu odreagovat, kde mě utěší. Proto jsem říkal na začátku, že oni už jsou vlastně moje druhá rodina, tady zapomenu.

T: Jaké nedostatky podle Vás služba má?

R: Já nehledám nedostatky. Všude se vyskytne někdy nějaký problémek. My to tady řešíme, že si to řeknem, ale nedohadujeme se, neřešíme nějaký problémy, proto sem chodíme, abychom se pobavili, abychom pokecali, zahráli si a tak... Je problém akorát ta doprava, no. Kdybych žil tady v Chebu, tak je to úplně bez problému, to by tady člověk mohl být i častěji.

T: Dobře, moc děkuji. Poslední otázka. Pokud bychom to shrnuli, celkově jste se službou spokojen/spíše spokojen/ spíše nespokojen nebo nespokojen?

R: Už jsem Vám to říkal několikrát, že jsem absolutně spokojen. Kdybych nebyl spokojen, tak sem nebudu chodit.

Respondentka 2

T: Z jakého důvodu jste se rozhodla využívat sociálně aktivizační službu?

R: Já jsem přišla o zrak velice brzo a tak prostě jsem se do toho zapojila, že mi to bylo doporučený, abych s tou nemocí nebyla sama, to je asi taky účel tady těch organizací. A prakticky během tý doby, už je to teda čtyřicet sedm let, tak během tý doby opravdu mi pomáhá že... Poznala jsem prostě, že i s tou nemocí se dá velice dobře žít, když někoho máme kolem sebe. Je to tady taková psychická podpora.

T: Jak často této služby využíváte?

R: Podle programu. Jednou za týden pravidelně a jinak podle programu.

T: Kterou z nabízených aktivit navštěvujete nejčastěji?

R: Asi všechny, podle programu. My se na nich většinou domlouváme. Říkáme si, co by nás bavilo, na co bysme šli.

T: Máte nějaké aktivity, které navštěvujete nejraději?

R: Různý společenský hry, setkání s přáteli, to je to nejdůležitější, ale mají tady daleko, daleko víc aktivit, ale to je spíš pro někoho mladšího.

T: Jste spokojena s tou nabídkou aktivit, které Vám zde organizace nabízí?

R: No tak vzhledem k tomu, že si to vybíráme sami, je to podle našich návrhů, tak rozhodně jo.

T: A Jsou třeba nějaké další aktivity, které byste rád využila, ale tato organizace je nenabízí?

R: Tak to určitě ne, protože tady se dá domluvit.

T: A jsou nějaké aktivity, které třeba navštěvujete i v jiné organizaci?

R: Ne, moje další aktivity jsou rodina, takže jako rozhodně mi to tady dostačuje.

T: Dobře, děkuji. A máte tedy pocit, že tato služba naplnila Vaše očekávání?

R: Vzhledem k tomu, že už tu jsem přes čtyřicet let, tak asi ano. *(smích)* Splňuje to svůj účel.

T: Vyhovuje Vám, jak často se jednotlivé aktivity konají?

R: Určitě, protože nejenom pravidelně čtvrtky, ale ještě kdykoliv se člověk na něčem domluví, tak to může být kterýkoliv jiný den, prostě když se domluvíme, tak jdeme, těch aktivit je hodně.

T: Jste spokojena s místem, kde se ty aktivity konají, především tedy z hlediska dostupnosti?

R: Ano, tady je blízko autobusový nádraží i vlakový nádraží. Takže to momentálně máme na velice dobrém místě.

T: Vnímáte nějaké bariéry nebo překážky, kvůli kterým na nějakou aktivitu nemůžete docházet?

R: Ne, jako samo sebou, že když je průvodce, je to lepší, ale tady je to dostupný. Tady všichni, co se scházíme, to tu zvládají, a jak říkám, tady je to velice výhodný. Tady od

autobusu není daleko, od vlaku není daleko, takže ta dostupnost tady je. Rozhodně teda lepší než v předchozím, kde jsme bydleli až pod náměstím a to nebylo dobrý jo. Přesto lidi chodili, to je o tom, kdo chce přijít, ten přijde. Kdo má zájem, tak rozhodně si to nějak zařídí.

T: Jak byste posoudila technické vybavení tady této organizace, na škále výborné/dobré/dostačující či nedostačující? Zejména, co se týče různých kompenzačních pomůcek, které jsou Vám tady k dispozici?

R: Výborný.

T: Věnuje Vám při těch aktivitách pracovník dostatečnou pozornost?

R: No věnujou mi dostatečnou pozornost.

T: Jaký máte pocit z přístupu pracovníků k Vám?

R: Já jsem spokojená.

T: V čem by se podle Vás mohli pracovníci zlepšit?

R: Tak oni mají svoje povinnosti vůči Praze. Tak ta jim určuje, jak se maj nebo nemaj chovat.

T: V čem se změnil Váš život od té doby, co službu navštěvujete?

R: No... mám pocit, jako že někam patřím, společenský vyžití, je to pro mě docela jako... no asi bych sem nechodila, už sem chodím opravdu přes čtyřicet let, takže rozhodně to pro mě význam má, protože kdybych byla doma, tak nevím nic a tady probereme všechno. *(smích)* Takže po téhle stránce je to výborný. My si vzájemně i pomáháme, jako když to, tak jeden druhému... Je to o tom, že ta nemoc na nás tak netlačí, jak kdybychom s ní byli sami, protože tady se sejdeme jako rodina. Ta vzájemnost, ta se nedá ničím nahradit. Společenství a rodina to jsou nejdůležitější věci pro zrakově postižený.

T: No to máte určitě pravdu. A cítíte nějaké zlepšení ať už po psychické či fyzické stránce?

R: Je to takový odlehčení, velký odlehčení v životě. Já si myslím, že takový spolky by měli být v každém městě.

T: Jaké nedostatky podle Vás služba má? Vnímáte nějaké?

R: Nedostatky, to ne. To je vždycky o dohodě.

T: Dobře, moc děkuji. Poslední otázka. Pokud bychom to shrnuli, celkově jste se službou spokojena/spíše spokojena/ spíše nespokojena nebo nespokojena?

R: Já tu jsem naprosto spokojena, my tu fungujem. Aktivit je tu hodně, je to tu pěkný, už tu jsme zvyklý, přece jen tu jsme pár let.

Respondentka 3

T: Z jakého důvodu jste se rozhodla využívat sociálně aktivizační službu?

R: Jednak je tady hodně přátel, aktivity jsou bezvadný, můžeme si tu vybrat, o co zrovna máme zájem, program je pestřej, plno přátel a je to tu prostě skvělý.

T: Jak často této služby využíváte?

R: Koná se to tu každéj tejden, většinou pokud lidi můžou, mají možnost přijít, a holt pokud to některéj tejden nevyjde, tak prostě buď přijdou jindy, no... ale většinou ty čtvrtky. Prostě jednou za týden.

T: Kterou z nabízených aktivit navštěvujete nejčastěji, případně nejraději?

R: Já si myslím, že jsou dobrý všechny aktivity, který tu jsou pro nás. Jednak jsou dobrý, když má člověk volný čas, tak aby ho využil rozumně trošku, nebo tak nějak podle svých představ. Já nevím, dobrá je aktivita třeba z knihovny, čtení knih, čtení do ucha a vůbec ty aktivity, který my si domlouváme mezi náma. Myslím, že všechny aktivity jsou tak nějak dobrý a je to rozumně vyvážený i s poznávacími a se zábavou.

T: S nabídkou aktivit jste tady teda spokojena?

R: Ano.

T: Jsou nějaké další aktivity, které byste ráda využila, ale tato organizace je nenabízí? Případně jsou nějaké aktivity, které navštěvujete i v jiné organizaci, protože Vám zde chybí?

R: Jako do divadla, nebo na koncerty, to se zúčastňuju i jinde, protože to mi tady chybí. Ale jinak, ono to je o tom, že to je opravdu tím, že jsme tu z různých míst a třeba to pokaždý nevyjde, aby to člověk zařídil pro všechny, takže to asi každéj navštěvujeme zvlášť podle svých možností, jako myslím nějaký další aktivity. Třeba tady se samozřejmě nabízí i plavání, ale na to já nemůžu přijet sem, takže jdu v Aši do bazénu, nebo různě prostě, to už je o tom

podle místa bydliště. Asi si člověk potom vybere ve svém bydlišti, pokud něco je takového, co by ho zajímalo.

T: Máte pocit, že sociálně aktivizační služba naplnila Vaše očekávání?

R: No to očekávání to plní, protože je to o tom, že jinak by sem člověk nechodil, kdyby tady byla nějaká nespokojenost, nebo nějaká aktivita, která by se mi nelíbila, tak sem samozřejmě nepůjdu. Je to tu vyvážený, jak jsem říkala, ty poznávací s tou zábavou.

T: Vyhovuje Vám, jak často se jednotlivé aktivity konají?

R: No mně to vyhovuje, protože kdyby byly častěji, tak já bych nemohla. Já ještě učím v hudebce, takže já bych určitě nemohla. Pokud by lidi jako mohli sem chodit, tak v pondělí a ve středu by tady ta aktivita nějak mohla být, ale zase je to o tom, že když člověk nevidí, nebo špatně vidí, tak je pro něj problém, aby se sem tak nějak dostal, jak jsem říkala. Tak jsme tady z různých míst, tady toho vlastně bývalýho karlovarskýho okresu, takže by to asi pro někoho byl problém, ale myslím, že takhle ty čtvrtky a ta týdenní aktivita, že vyhovuje všem.

T: Jste spokojena s místem, kde se ty aktivity konají?

R: Ano, jako my jsme sháněli lepší místo, protože přece jenom nám ty roky přibývají a třebaš ty schody, to může být čas od času pro lidi problém, tak jsme se snažili sehnat pro lidi někde něco bezbariérovýho, nebo něco s menším počtem schodů, ovšem to je všechno hodně daleko od nádraží a to by asi nastal opravdu problém. To bychom šli minimálně půl hodiny, možná i tři čtvrtě, než bychom z nádraží došli. Zase o to by se musela krátit ta aktivita, aby se stíhal další spoj, protože jízdní řád je jízdní řád, to asi my těžko teda ovlivníme, kvůli nám ho asi nikdo přizpůsobovat nebude, bohužel... No ale on je fakt, že třebaš kdo chce, si to zařídí, ale určitě by to třeba nevyšlo pokaždý. Pokaždý by se třeba nějaký doprovod nesehnal, takže si myslím, že tady to místo je tak nějak blízko nádraží, blízko města, že to je dostupný tak nějak, myslím si, všem lidem z naší organizace. Nebo většině našich lidí. Myslím si, že je to opravdu vyhovující místo. Doufám tedy, že nám všem to zdraví vydrží, že budeme moct tady tu místnost zatím tahle využívat, jestli teda s tím město nebude něco dělat. Ono město slibuje už asi tři roky, že s tou budovou něco udělá, možná i víc.

T: Jako opravu té budovy máte na mysli?

R: No nákou opravu, s tím, že bysme se sem pak vrátili. Ale snad jim došli peníze, nebo co, ale tady jde o to taky, že tahle budova má nejlevnější nájem ze všech těch možností, takže i finančně je to pro tu organizaci dostupný.

T: Vnímáte tedy nějaké bariéry nebo překážky, kvůli kterým na určitou aktivitu nemůžete docházet?

R: Ne, to zatím ne.

T: Jak byste posoudila technické vybavení, zejména co se týče kompenzačních pomůcek, které Vám jsou při aktivitách k dispozici, na škále výborné/dobré/ dostačující či nedostačující?

R: Jo dobrý... Tak ty pomůcky využíváme ty, které tady jsou. Pak samozřejmě když je potřeba, tak je to taky hodně o penězích, tak občas se něco nového přikoupí nebo doneseme i něco z domova, kdo co máme, že jo. Takže se snažíme si i takhle jednotlivý věci ukázat, co kdo vyrobil, nebo různě...

T: Dobře, děkuji. Teď další otázka. Věnuje Vám při aktivitách pracovník dostatečnou pozornost?

R: Kdyby nevěnovali, já bych si to s nima vyřídila. *(smích)* Ne jako snaží se. Tak je nás dost, že jo, tak každé jako musíme občas... ale věnujou se nám. Věnujou.

T: Jaký máte pocit z přístupu pracovníků k Vám?

R: Myslím, že dobrý.

T: Je něco, v čem by se podle Vás mohli pracovníci zlepšit?

R: Člověk by musel přemyslet, ale zatím jako opravdu se nám věnujou podle možností jako našich i svých teda, protože nás se tu opravdu kolikrát sejde dost, takže myslím, že dělaj všichni, co můžou a že myslím opravdu, že je to dobrý.

T: Dobře, děkuji. Mně by ještě zajímalo, v čem se změnil Váš život od té doby, co službu navštěvujete?

R: No... Tak všem se změnil. Já takhle cestuju dost zatím. Mám teda vodícího psa, teda Endží je bohužel třetí, protože oni ten život nemaj tak dlouhej. Takže je to jako jednodušší to cestování a tak nák ten život s pejskem.

T: Cítíte nějaké zlepšení ať už po psychické či fyzické stránce?

R: Jako určitě v tom, že jako člověk tu má přátele, kamarády, jo... je to takový obohacení života. Myslim si, že to je určitě pro mě jako přínos.

T: Jaké nedostatky podle Vás služba má?

R: No tak víte co, ta dostupnost je někdy taková... Někdy nám nastaví takový dobrý bariéry, jako že třeba se vykope příkop někde, nikdo nic neřekne, není to ohražený, to jako je někdy takový, že se tam člověk někdy zasekne, že přijde dýl, nebo když je hodně sněhu, tak to jsou pro nás takový jako situace, který nám tu dostupnost trošku zhorší, nebo tak někdy třeba velký náledí, nebo třeba že se nedostaneme hned jako od nás, ale jinak si myslim, že za to nemůže ta služba jako taková, že třeba je blbej přístup, že jo, ale jinak jako myslim si, že ta služba jako je dobrá. Máme tu fajn posezení s přáteli a je to hodně rozmanitý. Jak jsem už říkala, jsme tu dvě organizace na jednom místě, takže se snažíme doplňovat jedna organizace druhou. Myslim si, že každé si tu vybere, co kdo koho zajímá.

T: Tou druhou organizací myslíte tedy SONS a jejich středisko tady v Chebu?

R: Jo. SONS, TyfloCentrum, Tyfloservis a těch organizací je hodně, ale všichni jako jsou pro lidi se zrakovým handicapem. I jako kolik je nás tu lidí, tak můžeme využít služby kterýkoliv z těchto organizací.

T: Chápu to dobře, že ty organizace mezi sebou tedy spolupracují?

R: Určitě jako, protože to je nejdůležitější, k čemu si budem házet klacky pod nohy, když máme takhle těch problémů našich hodně, natož ještě abychom si tu situaci něk ztěžovali. Takže někde to tak je, že si hodí různé klacky pod nohy, ale my se tady snažíme jako, abychom něk byli aspoň trošku v pohodě, protože jak říkám opravdu těch problémů a situací, který řešíme každý den... Protože člověk je pořád ve střehu, jak říkám, je to náročný, takže se snažíme aspoň si neházet klacky pod nohy. No, jako někdy je to takový, že člověk se snaží nějaký situace třeba řešit, které by zrovna normálně nemusely být, ale stane se no, ale tak většinou se snažíme něk dohodnout.“

T: Dobře, děkuji moc. Poslední otázka. Pokud bychom to shrnuli, celkově jste se službou spokojena/spíše spokojena/ spíše nespokojena/nespokojena?

R: Spokojena.

Respondent 4

T: Z jakého důvodu jste se rozhodl využívat sociálně aktivizační službu?

R: Kvůli přátelům, prima partě, nějaký ty aktivitě, různým znalostem novejšch.

T: Jak často této služby využíváte?

R: No většinou jednou týdně, ale když jsou akce i mimo to, tak samozřejmě pokud mám čas a hlavně jsem třeba tady v Chebu, tak se zúčastním.

T: Kterou z nabízených aktivit navštěvujete nejčastěji?

R: Tak jako většinu toho navštěvuji. Fakt jako většinu, ale tady zase není problém se domluvit, někdo přijde s návrhem, že to nemusí být jenom prostě striktně daný.

T: Jste tedy spokojen s tou nabídkou aktivit, které Vám zde organizace nabízí?

R: Ano, úplně. Tady není problém se domluvit na těch aktivitách jako kolektiv.

T: Dobře, děkuji, Mě ještě zajímá, zda jsou nějaké další aktivity, které byste rád využil, ale tato organizace je nenabízí?

R: Mně vyhovují zatím tyhle aktivity. A tak ono zase jsou jako i další organizace, který třeba dělají turistický oddíly.

T: A navštěvujete třeba takhle tu turistiku i v jiné organizaci?

R: No turistiku občas ano. Ona jako funguje i v Chebu, ale já mám teďka na mysli klasickou pořádnou turistiku, pražský oddíl, samozřejmě, který dělá různé ty memoriály, takovýchle ty pochody, který jsou v Praze. Je to jedna z mých oblíbených aktivit.

T: Máte pocit, že tady ta sociálně aktivizační služba naplnila Vaše očekávání?

R: Tak jako naplnilo, no. Neměl jsem asi specifický očekávání.

T: Vyhovuje Vám četnost aktivit, tedy to jak často se aktivity konají?

R: To je bez problémů. To stačí takhle, ale tak to není problém, to se vždycky domluví tady. To není tak, že jako jenom ve čtvrtek.

T: Jste spokojen s místem, kde se aktivity konají?

R: Jsem spokojený.

T: Vnímáte nějaké bariéry nebo překážky, kvůli kterým na určitou aktivitu nemůžete docházet?

R: Ne. *(smích)* Ne vůbec.

T: Jak byste posoudil technické vybavení, zejména co se týče různých kompenzačních pomůcek na škále výborné/dobré/ dostačující či nedostačující?

R: Výborné.

T: Věnuje Vám při těch aktivitách pracovník dostatečnou pozornost?

R: Ano.

T: Jaký máte pocit z přístupu pracovníků k Vám?

R: Jsem úplně spokojený. To já zas se nebojím projevit svůj názor. Fakulta nás, jako historiky, vždycky k tomu vychovávala, takže jako já se nebojím když tak projevit svůj názor.

T: V čem by se podle Vás mohli pracovníci zlepšit?

R: Tak jako spokojený sem, samozřejmě kdyby člověk hodně přemýšlel, tak vždycky Vás napadne něco na všem, i v běžném životě, co třeba zlepšit. A zase každý to vidí jinak, že jo, takže to neznamena, že nutně musí být všechno špatný, ale přece dva, tři stejní lidi nejsou a ani by to dobrotu nedělalo. Takže asi tolik k tomu.

T: V čem se změnil Váš život od té doby, co službu navštěvujete?

R: Já nevím, já myslím, že jako to nedokážu asi říct, nějakou výraznou změnu.

T: Cítíte nějaké zlepšení ať už po psychické či fyzické stránce?

R: Nevím, fakt mě nic nenapadá.

T: Jaké nedostatky podle Vás služba má?

R: No jako nenapadá zatím mě nic.

T: Opravdu nemusíte mít obavy cokoliv říct, stačí i nějaká maličkost, jestli Vás třeba napadá?

R: Ne to já se nebojím. Fakt mě jako nic nenapadá. Jak to říkám, já z fakulty nemám, myslím, zrovna problém s mluvením. Historie je jako hlavně o tom mluvení.

T: Dobře, tak moc děkuji. Poslední otázka. Pokud bychom to shrnuli, celkově jste se službou spokojen/spíše spokojen/ spíše nespokojen nebo nespokojen?

R: Spokojen.

Respondentka 5

T: Z jakého důvodu jste se rozhodla využívat sociálně aktivizační službu?

R: Já jsem po operaci šedého zákalu a po operaci jsem přestala vidět. Ta operace se nezdařila nebo zjistilo se, že je sítnice degenerativní, takže jsem přestala vidět na čtení a na psaní. Tak jsem sem zašla, skoro jako náhodou. No poslal mě sem manžel, on tady s těma nevidomýma pracoval léta. No bylo o nich psáno v časopise Květy, kdysi. No a já se na to chtěla podívat, co je tam napsaný. No a měla jsem to štěstí, že když jsem přišla tak právě někdo vrátil čtecí kameru jo, takže oni mně ji půjčili a to bylo pro mě veliký štěstí, protože já si to pouštím na obrazovku v televizi a vidím na čtení, takže takhle jsem se sem dostala a jsem za to ohromně vděčná, protože já vůbec nevidím, číst a psát nemůžu.

T: A jak často tyto služby využíváte?

R: Tak tady je každé čtvrté nějaký program a já tak za čtrnáct dní nebo jednou za tři týdny. No a teďka chodím vždycky ve středu, kdy je sociální poradenství a sice snažím se, jestli bych zvládla mobilní telefon s hlasovým programem. Tak zatím nevím. *(smích)* Zatím jsem mu moc nerozuměla, protože on tam mluví ne přímo člověk na člověka, ale přes počítač.

T: Kterou z nabízených aktivit navštěvujete nejčastěji, případně nejraději?

R: No chodíme společně na přednášky, do knihovny, to je pro mě zajímavý. Na koncerty, několikrát za rok. Ty mladší, co můžou, tak mají výlety společný, možná i dovolenou.

T: Jste tedy spokojena s nabídkou těch aktivit?

R: Jo.

T: Napadají Vás ještě nějaké další aktivity, které byste ráda využila, ale organizace je nenabízí?

R: Já myslím, že nabízí hodně.

T: Navštěvujete tedy nějaké aktivity i v jiné organizaci?

R: Ne.

T: Máte pocit, že sociálně aktivizační služba naplnila Vaše očekávání?

R: Jo já jsem spokojená moc.

T: Vyhovuje Vám četnost aktivit, tedy jak často se jednotlivé aktivity konají?

R: Jo, rozhodně.

T: Jste spokojena s místem, kde se aktivity konají?

R: Jo.

T: Vnímáte nějaké bariéry nebo překážky, kvůli kterým na určitou aktivitu nemůžete docházet?

R: Ne, ne ne ne, tady je MHD. Takže buď z nádraží, nebo z křižovatky, to jestli je pár kroků... Takže spojení dobrý.

T: Jak byste posoudila technické vybavení tady toho střediska, zejména co se týče kompenzačních pomůcek, které Vám jsou při aktivitách k dispozici, na škále výborné/dobré/ dostačující či nedostačující?

R: Výborné, my tady máme všechno, co jako je potřeba.

T: Věnuje Vám při aktivitách pracovník dostatečnou pozornost?

R: Ano.

T: Jaký máte pocit z přístupu pracovníků k Vám?

R: Já jsem spokojená ohromně. Jednak je všechny znám, takže sem jdu mezi přátele. Jsem ráda, že někoho mám, protože když je člověk sám, tak nutně potřebuje ňákou společnost, kde se cítí dobře.

T: A napadá Vás něco, v čem by se podle Vás mohli pracovníci zlepšit?

R: Asi v ničem.

T: V čem se změnil Váš život od té doby, co službu navštěvujete?

R: No tak jsem ráda, že mám kam jít. Vždyť to je strašný, já když nevidim, já jsem tak z toho zoufalá sama doma, protože to je všechno takový pasivní, buď ta televize, nebo rádio poslouchám. Spíš tak pospávám...Když je takhle krásně, tak jsem ráda, že ještě můžu chodit

venku, protože doma mi ta činnost chybí. Já teda něco i přečtu, ale nemam s kým si o tom popovídat, nebo s kým si ten svůj názor jako měřit, nebo slyšet jinej názor na to. Tohle hrozně chybí.

T: A cítíte nějaké zlepšení at' už po psychické nebo fyzické stránce?

R: No já obdivuju, jak oni jsou ohromně šikovní a snažim se být spokojená s tím, jak jsem dopadla. Mam vždycky obavy a strach, aby se to dál nehoršilo, ten můj zrak.

T: Jaké nedostatky podle Vás služba má?

R: Já jsem opravdu spokojená, protože třeba Emilka toho znám už jako malého chlapce, přes třicet let a obdivuju, jak jsou samostatný, jak se smířili s tím stavem, v jakém jsou.

T: Moc děkuji za rozhovor. Poslední otázka. Celkově jste se službou tedy spokojena/ spíše spokojena/ spíše nespokojena nebo nespokojena?

R: Naprostu spokojena. Myslím si, že oni jsou tady opravdu mimořádněj spolek, tady jsou všichni rádi spolu.

Respondentka 6

T: Z jakého důvodu jste se rozhodla využívat sociálně aktivizační službu?

R: Já jsem tady vlastně od začátku. Když ještě žil mojí kamarádky manžel, který tady pracoval, tak se znali s našim tehdejším předsedou a my jsme pořádali krásný výlety i třeba autama, že jelo několik aut a pak jsme putovali po Šumavě, nebo různě kolem Prahy. Takže Kája, to byla jako velká pomoc. A on se s náma nebál i do terénu, opravdu, kdy už by bejvalo šlo i o život. *(smích)* Na něj ale prostě bylo naprostý spolehnutí, že vždycky se všichni dostaneme zpátky v pořádku. Ale teda občas jsem ho obdivovala, protože opravdu nikdy se nikomu nic nestalo.

T: Jak často tyto služby využíváte?

R: Tak čtyřikrát až pětkrát do měsíce.

T: Kterou z nabízených aktivit navštěvujete nejčastěji, případně nejraději?

R: Tak já nevím no, asi ty přednášky na různá témata. Já jsem vždycky ráda četla, i když to teda bylo obtížnější. Máme tady teda i nějakej ten gurmán klub, kde občas něco vaříme, nebo

prostě něco připravujeme, nějaký to jídlo. Někaký ty hry, to Quardo, takový ty plastový destičky s různými tvary pro nevidomý.

T: Slyšela jsem, že je to docela populární...

R: No, to jo. Jsou to různý srdíčka, hvězdičky nebo tak a skládá se to. Má to samozřejmě pravidla, to zavedl ten, ježiš teď si nevzpomenu na jméno, on bejval docela známěj fotograf a i cvičitel, ale nevzpomenu si na jméno. Přišel o zrak, tak vymyslel tohle to Quardo, to tu všichni hrajeme. Je osm druhů a musíte mít dva páry a pak se vyřazuje, jo. No a pak se spočítaj body, když třeba máte dvě dvojice stejný, nebo takhle, tak máte zase víc bodů. Je to takový jako pexeso po hmatu, když někdo vidí, tak se mu zavážou oči jo, aby to bylo spravedlivý.

T: Tak děkuji za vysvětlení. A s tou nabídkou tady těch aktivit jste tedy spokojena?

R: My máme těch aktivit opravdu dost. Děláme si vycházky tak, jak potřebujeme. Bohužel nám přibývají léta, takže je to všechno takový i náročnější trošku, ten život. Taky se změnili podmínky trochu, tak ňák je ta doprava a všechno je to takový rušnější. No ale jinak jako se snažíme, i třeba že skupinky, ne všichni, do divadla do Prahy jezdíváme, teď zrovna v neděli jsme byli. No a jako SONS co pořádá koncerty, taky zrovna zítra bude koncert v Ostrově nad Ohří, velikonoční. Jinak v Sokolově bývají zase adventní koncerty, vždycky každej rok. No tak co všechno pořádají... Zájezdy, společné výlety do ciziny, takže jako těch aktivit je docela dost. Máme tady tu střelbu vlastně, to jste dneska viděla, takže jako je toho hodně. Máme tady ty různé přednášky, chodíme do té knihovny, vlastně teď jedeme s knihovnou v dubnu a v květnu taky na výlet. Takže takhle se účastníme těch akcí spolu jo, že spolupracujeme. Takhle sem chodí z knihovny nám sem číst z knížek jednou měsíčně, takový jako besedy. Hrávala jsem kuželky, ale nedělaj mi dobře předklony už taky teďka, s tím jsem hezky brzy skončila, ale manžel hrával kuželky. No a je těch sportů víc. To už zase ty mladí, to už ani já neznám, ten goalball s tím míčem a různý... Dneska už i lyžujou, běhají s vodičem, lezou po skalách. To jako i za nás bylo, třeba to plavání, to občas taky jedem do Frantovek.

T: Napadají Vás tedy ještě nějaké další aktivity, které byste ráda využila, ale organizace je nenabízí?

R: Ne.

T: Dobře a navštěvujete nějaké aktivity třeba i v jiné organizaci, protože Vám zde chybí?

R: No jako nemůžu říct, že by mi něco chybělo.

T: Máte pocit, že sociálně aktivizační služba naplnila Vaše očekávání?

R: No tak asi jo.

T: Vyhovuje Vám četnost těch aktivit?

R: Jo, určitě.

T: Jste spokojena s místem, kde se aktivity konají?

R: Jako tady s tím?

T: Ano, mě zajímá především dostupnost tady toho střediska, jestli Vám to vyhovuje?

R: Jo, tady je ta dostupnost dobrá.

T: A vnímáte třeba nějaké bariéry nebo překážky, kvůli kterým na určitou aktivitu nemůžete docházet?

R: Ne.

T: Jak byste posoudila technické vybavení, zejména co se týče kompenzačních pomůcek, které Vám jsou při aktivitách k dispozici, na škále výborné/dobré/ dostačující či nedostačující?

R: To je dobrý... Je pravda, že zrovna s těma pomůckama, tak sem zajíždí ta Spectra, jo ty co opravují ty pomůcky a jednak že je teda nabízí. To už je zase dneska těch čtecích lup, nebo různý ty telefony s tím hlasovým výstupem, počítače vlastně taky s hlasovým výstupem.

T: Věnuje Vám při aktivitách pracovník dostatečnou pozornost?

R: No, jo... Tak, někdo je trochu víc flegmatictější, někdo výbušnější, ale někdy holt to tak je. To je asi normální, kdybychom byli všichni stejný, tak se unudíme. Tak je to, občas mám ráda boj. *(smích)* Tak to nese ten život.

T: A jaký máte tedy pocit z přístupu pracovníků k Vám?

R: No musím říct, že někdy mam už takovou jako ponorku, že mě něco naštvě, ale to už je všude jako. On si taky občas člověk tu náladu už odněkud přinese tak je to horší, ale to není nic zvláštního.

T: A když máte tedy nějaký problém, něco Vám vadí, vyslechnou si Vás pracovníci?

R: No tak nic jiného jim nezbude, když nemůžou utéct. *(smích)* Jo, ale taky musí uznat třeba, že někdy mam pravdu, já to někdy taky vim o těch druhéjch, ale těžko se mi to připouští.

T: A je něco, v čem by se podle Vás mohli pracovníci zlepšit?

R: Tak oni vědí už, že když mě něco naštve, tak to já si to s nima vyřídím hned jako. To oni vědí, že když to, tak je taky dokážu pěkně naštvat no, ale ono to je vždycky tak, všude. To není nikde dokonalý. Když to bude selanka, tak to bude nuda. *(smích)* To je marný, ale zase jako vcelku, já bych to nechtěla dělat, no. Bohužel, dneska je to ve všech organizací to stejný, je to strašný papírování, to je něco. Takže už zato teda, že já to dělat nemusim, za to jsem vděčná všem.

T: V čem se změnil Váš život od té doby, co službu navštěvujete?

R: No tak život jde dál... Je fakt, že když něco je, tak si tady pomůžeme.

T: Takže to zlepšení je především v té podpoře?

R: No tak když už nějaký ty problémy člověka postihli, tak tady ta podpora je důležitá, i když je třeba tichá. To někdy nemusí být moc slov, ale je to důležitý.

T: Jaké nedostatky podle Vás služba má?

R: Ale tak teď mě nic nenapadá, nebo jako aspoň to není tak závažný, abych to musela řešit. To prostě tak život nese sebou. Když tak si to vyřikáme.

T: Dobře, moc děkuji. Poslední otázka. Celkově jste se službou spokojena/ spíše spokojena/ spíše nespokojena nebo nespokojena?

R: Spíše spokojena.

Respondentka 7

T: Z jakého důvodu jste se rozhodla využívat sociálně aktivizační službu?

R: No takhle, my jsme v tomhle kontaktu už strašnejch let. Jo... pětáctyřicet let. Prakticky jsme organizovaní, tehdá to bylo jako sraz invalidů zrakově postižených, mělo to časem různý názvy jo... protože když jsme přišli s manželem, já jsem z Mariánek teda, a my když jsme přišli s manželem do Mariánek, tak nás kontaktovali tady z Chebu, protože my jsme byli oba zrakově postižený, jako ale ne tolik třeba jako dneska. Manžel i já jsme úplně nevidomý jo,

takže tady v Chebu byl takovej poměrně aktivní pán, kterej rozhodil kontakty, taky byl zrakově postižený. No a s tím jsme se od té doby už znali takhle všichni, trochu ten kolektiv tady. No a časem se začali takový různý poznávací akce, protože se časem, jak se měnila společnost, tak byli různý výhody pro zrakově postižený, tak abysme o těch zrakových výhodách měli povědomí a abysme si je mohli i potom vyjednat, abychom věděli o tom všem. Takže tím to začalo. No, a pak se časem začali navazovat tadyhle ty aktivity různě, jako třeba tady ta střelba, co jste viděla. No a oni co tejdén maj různý náplně, většinou se to dělá čtvrtek, protože to je taková doba před víkendem a zase už to není tak těsně po víkendu. Jo... tak se dělaj různý náplně, aby ty lidi se dostali mezi lidi, protože ono kontaktovat se, se zdravou společností je někdy problém. Jo já jsem byla zaměstnaná dvaatřicet roků mezi zdravejma, sice kolektiv vynikající, všechno dobrý, ale já vždycky jsme říkala, že se v tom kolektivu člověk ztrácí. Jo, protože když nemáte zrakovej kontakt s tím okolím, tak je to takový náročný někdy. Takže člověk sice dobrý, bere, ale je to takový náročný, protože být ve společnosti stejně zrakově postižených je jednodušší. Člověk se v tom cítí líp, jo. No a tady právě, že se dělaj ty různý akce, jako třeba takhle střelba, no a vůbec každej tejdén je něco jinýho. Zase abysme věděli jaký se připravujou nový zákony nebo výhody, nebo takovýhle různý věci. Takže člověk, aby dobře byl v tom spojení. Já třeba z těch Mariánek se sem nedostanu každej tejdén, spíš jednou za měsíc, podle toho jak mam možnost, s kým. Jo a jsme stejně v kontaktu přes maily, přes telefony, že o sobě víme. Takže člověk má pořád přehled o tom, co se děje. No tak asi z tohohle důvodu, že opravdu je to prospěšný. Třeba já, že už odcházím úplně vedle.... *(smích)*

T: To nevadí. *(smích)*

R: Já mam třeba v delší rodině kontakt v Holandsku a tam je to vysokoškolačka, která teda z mládí vada, ale taky se zhoršovala, učitelka, střední věk no a jak třeba i v tom Holandsku konkrétně, že to Holandsko se dá říct, že je země pokroková, ale má někdy problém zjistit ty věci, který získává ode mě. Třeba takovýhle organizace tam není. Nebo ona třeba v tom okolí nemá nikoho takovýho, kdo by ji podával ty informace tak za čerstva, jak je potřeba, po Skypu je zjišťuje ode mě. Takže tady jako ta organizace se pravdu dá říct, že šlape dobře. Ona je teda ve spojení s Karlovejma Varama, kde se to tak ňák získává, to ale... Jo, ale je to dobře, protože aby si ty lidi, jak říkam, zjišťovali...v tom mladším věku. Dneska už je to horší se sháněním povolání, protože dřív byli maséři, byli telefonisti, ještě ty maséři, ty dneska jdou... Ty telefonisti, dneska už jsou všude mobily a přes provolby to všechno to... Telefonisti už

nejsou, takže jednak to získává někdy to uplatnění a pro nás důchodce už je to jenom o tom zjištění, jestli existují nějaké výhody, nebo možnost někdyho toho vyžití, no... (*smích*)

T: Jak často Vy, teda tu službu využíváte?

R: No já osobně, se dá říct, snažím se jednou do měsíce, ale možnost je tady každé tejdě.

T: No a kterou z těch nabízených aktivit navštěvujete nejčastěji, případně nejraději?

R: No tak dá se říct, že se snažím navštěvovat tu střelbu, že to je taková změna. No a jinak někdy ty kontakty, osobní kontakty jenom tak v rámci popovídání, protože tady s panem Miklošem jsme oba z Mariánek, takže tam se navštěvujeme i vzájemně, soukromě. Takže tak nějak, asi tak.

T: Jste spokojena s nabídkou aktivit, které Vám organizace nabízí?

R: Určitě jo, já říkám, že oni jsou opravdu vynikající, fakt a dělají i různé zájezdy mimo, jo a třeba pan Mikloš píše články, že kolikrát i když se zúčastním někdyho toho výletu, tak on třeba má i nějaký další ty informace, tak je dá do článku, který po mailech posílá, nebo takhle i dává do těch našich časopisů, že někdy z toho článku se dovíme víc, než když jsme byli přímo. (*smích*) Takže opravdu v tomhle v tom se dá říct, že on je vynikající a že tady opravdu to funguje dobře.

T: A Jsou nějaké další aktivity, které byste ráda využila, ale nejsou tady nabízeny?

R: Já o ničem jiném nevím. Já skutečně nevím, že by byli nějaké aktivity jiné, který se dají... protože i takhle po té republice i v zahraničí, já nevím, že by bylo ještě něco, co by...

T: Mě napadá, třeba takový běh na lyžích o to byste neměla zájem?

R: No tak za mlada. (*smích*) Ale tady myslím, že věkově to... Vim, že to existuje, vim o tom, ale já osobně za mlada jsme taky jezdila na běžkách, ale tady na to tak nějak nejsou možnosti.

T: A navštěvujete nějaké aktivity i v jiné organizaci?

R: Ne, určitě ne.

T: Dobře a ještě se chci zeptat... Jestli máte pocit, že ta sociálně aktivizační služba naplnila Vaše očekávání, které jste od ní měla?

R: No tak já myslím, že určitě jo. Bohatě.

T: Vyhovuje Vám, jak často se jednotlivé aktivity konají?

R: No tak já říkám, nemůžu se toho zúčastnit pokaždý, ale když ta možnost je, tak tady ty lidi jsou většinou chebský, tak mají lepší možnost si sem zajít, na to čtvrteční odpoledne, pro ně se dá říct, že jsou to maximálně čtyři hodiny, já jsem tady s tou jednou kolegyní z těch Mariánských lázní pro nás je to dá se říct na celý den, když to máme i s tou cestou, tak náak jo, takže pro nás je to už časově náročnější, no ale pro ty chebský, je to otázka pár hodin, takže já myslím, že těm to vyhovuje.

T: Dobře a vnímáte tedy nějaké bariéry nebo překážky, kvůli kterým na určitou aktivitu nemůžete docházet?

R: No tak mě to nedělá žádný problémy, takže z mého hlediska ne.

T: Jste spokojena tady s tím místem, kde se aktivity konají?

R: Jo...

T: Jak byste posoudila technické vybavení, zejména co se týče kompenzačních pomůcek, které Vám jsou při aktivitách k dispozici, na škále výborné/dobré/ dostačující či nedostačující?

R: No je dobře vybavený, já jaký mám přehled, jaký jsou možnosti, pomůcky, tak já mam pocit, že maj všechno, že tady maj ukázky všech těch pomůcek, který existují, že v rámci toho karlovarského vedení tady mají jako k zapůjčení všechno. Nehledě na to, že to zapůjčují, když někdo potřebuje něco zapůjčit, tak zapůjčují.

T: Věnuje Vám při aktivitách pracovník dostatečnou pozornost?

R: Zase, já to беру z toho svého hlediska, že si umím poradit a umím si... protože se natolik známe, že si s tím pracovníkem to dovedu, dovedu se přihlásit, když o něco jde. To by bylo dobře, kdybyste si spíš popovídala s někým jiným, protože já mam někdy pocit, že jsem tvor až příliš tolerantní, že když potom někdy posloucham lidi, tak věci nad kterými já mávám rukou a říkám si propána, co ty lidi pořád mají, tak já z toho nedělám absolutně žádný problém jo. *(smích)* Tak nevím, no... Já tu žádný problém nemam.

T: Jaký máte tedy pocit z přístupu pracovníku k Vám?

R: No ten mam opravdu dobrý...

T: V čem by se podle Vás mohli pracovníci zlepšit?

R: Nevim, nic není... Já nemůžu... Jak říkám, když něco, tak sem proto přihlásit se, no a nemůžu říct, co by...

T: V pořádku, děkuji. A v čem se změnil Váš život od té doby, co službu navštěvujete?

R: Hm... Tak právě, že člověk pořád má přehled, jaký jsou možnosti a co se dá dělat. Třeba je to takový, třeba i ta střelba jo, že člověk jednak si procvičí to soustředění, no a jinak ty možnosti těch výletů a vůbec ten kontakt s těma lidma...

T: A cítíte tedy nějaké zlepšení at' už po psychické nebo fyzické stránce?

R: Ale tak určitě jo, určitě je to dobře, že... jednak člověk ví, že... ví o těch lidech, ten má ty problémy, ten má ty problémy, snaží se to člověk mezi sebou řešit. Alespoň občas se dostane mezi lidi, není jenom doma zavřenej a tak ňák je to určitá změna.

T: Dobře, děkuju. A jaké nedostatky podle Vás služba má?

R: Když já opravdu nemůžu říct, že bych tady našla nějaký ten nedostatek.

T: Celkově jste tedy se službou spokojena/spíše spokojena/ spíše nespokojena či nespokojena?

R: Určitě spokojena.